

Kurs i folkehelsearbeid:

Arbeidskrevende, gøy og lærerikt

Anne Beate Sønju Clasen er tannlege i Den offentlige tannhelsetjenesten i Akershus. Hun jobber hver dag ved klinikken på Kjenn skole i Lørenskog, og ved siden av i en privatpraksis hos en venninne i Oslo. Sist høst og vår var hun deltaker på kurs i folkehelsearbeid for tannhelsepersonell ved Høy-skolen i Akershus. Det synes hun var vel anvendt tid.

Hvorfor valgte du å gå på kurs i folkehelsearbeid, Anne Beate Sønju Clasen?

– Jeg synes det er morsomt å lære noe nytt, og dette var et spennende tilbud om videreutdanning spesielt for oss som jobber i Den offentlige tannhelsetjenesten med mulighet til å møte kolleger fra hele landet. På kurset deltok tannleger og tannpleiere fra både nord, sør, øst og vest. De aller fleste hadde lang yrkeserfaring, og kunne bidra med mange interessante innfallsvinkler. Det ga seg utslag i stor variasjon både i valg og løsning av fordypningsoppgave.

– Hvordan opplevde du arbeidsmetodene i kurset?

– Vi hadde fire samlinger over tre-fire dager, med tett forelesningsprogram og intensiv jobbing, og ellers arbeidet vi som var i min gruppe, i likhet med mange andre, via e-post og telefon, med den oppgaven vi hadde valgt å fordype oss i. Jeg arbeidet sammen med to andre tannleger, én i Skien og én i Bergen. Hver og en av oss hadde klart definerte oppgaver, og samarbeidet fungerte veldig godt for oss. I og med at vi var så få, måtte alle stå på og gjøre sitt. Hos oss var det intet rom for gratispassasjerer.

Selvsagt oppsto det frustrasjon underveis, både hos oss og i andre grupper, og av og til vet man ikke hvor man kommer til å ende. Men det er naturlig i løpet av et kurs og i en slik oppgaveprosess. Alle kom i mål og jeg synes resultatene ble veldig gode.

Dr. odont. Anne Beate Sønju Clasen ser på kurset i folkehelsearbeid som vel anvendt tid.

– Var innholdet i kurset slik du hadde forventet?

– Jeg hadde ikke helt klart definerte forventninger på forhånd. Jeg visste at det var etterfølgeren til det som tidligere har vært kjent som Bygdøy-kurset, og at en del av kurset ville være viet til samfunnsodontologi. Det var veldig morsomt, men utgjorde ikke hoveddelen av kurset. Ellers dreide det seg mye om personlige relasjoner, på en måte som jeg følte at jeg har direkte nytte av i jobben. Det handlet om hvordan man opptrer i møte med pasienter, og om konfliktløsning. Kort sagt en del psykologiske aspekter ved tannlegeyrket. Det syntes jeg var både gøy og nyttig.

– Hvilket tema valgte du og din gruppe å jobbe med da dere skulle skrive oppgave?

– Etter en morsom og grundig mod-

ningsprosess med mange ideer og tanker, og også avstemning, endte vi opp med å ta utgangspunkt i den interessen som har vært rundt femåringenes forverrede tannhelse. Vi bestemte oss for å undersøke både etnisk norske og fremmedkulturelle i denne aldersgruppen, og sammenligne dem med tilsvarende to grupper femtenåringer, for om mulig å avdekke forskjeller i kariessituasjonen. Det er flere variabler som spiller inn der, og vi valgte å legge vekt på kulturforskjeller som gir seg utslag i ulike kostholdsvaner. Det finnes for eksempel grupper som ser på kariogene næringsmidler som sukker, honning og lakris som «varm mat», og dermed noe de trenger for å holde kroppen varm i det kalde nord.

– Vi brukte et tilfeldig utvalg pasienter i egen klinikk som undersøkelsesmateriale, og fant mer eller mindre nøyaktig de samme tendensene på alle tre steder. Det viser seg at forskjellene mellom etnisk norske og fremmedkulturelle er større blant femåringer enn blant femtenåringer. De fremmedkulturelle har relativt mye mer karies blant femåringene, mens forskjellene er forsvunnet når de har nådd femtenårsalder.

– Vil du anbefale andre tannleger å melde seg på dette kurset?

– Det vil jeg absolutt, hvis man er offentlig ansatt og ønsker litt videreutdanning. Det jeg opplevde, var å møte andre motiverte og interesserte mennesker i kjempefine omgivelser i nybygget til Høyskolen i Akershus på Kjeller. Ikke alt vi gjennomgikk var like matnyttig, men det meste var likevel interessant. Man må være forberedt på at det er relativt arbeidskrevende. Oppgaven og pensumlesing, drøye 700 sider, tok tidvis både ettermiddager, kvelder og helger. Men det var det verdt, avslutter Anne Beate Sønju Clasen.

Tekst og foto: Ellen Beate Dyvi